

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Stel dat ik u op de man af zou vragen:
'Wie is Jezus voor u?'
Ik denk dat u dat terecht
heel vervelend zou vinden.
Alsof u ineens met een Jehovagetuige
te maken zou hebben
of met een of andere fanatieke straatevangelist.

Nou, in het evangelie van vandaag
zien we gelukkig dan ook
dat Jezus deze vraag heel anders stelt.
Veel fijngervoeliger.
Want eerst vraag Jezus aan alle leerlingen
heel erg in het algemeen:
'Wie zeggen de mensen dat Ik ben?'
Nogmaals, een hele open en bescheiden vraag.
En helemaal niet opdringerig of op de man af.

Nou, daar durven de leerlingen dan ook wel
een antwoord op te geven.
En zo antwoorden ze:
"Sommigen zeggen dat U Johannes de Doper bent, of Elia,
of één van de profeten."

En dan pas gaat Jezus een stapje verder.
'Maar jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?'
Maar weer richt Jezus zich tot de hele groep
en niet fanatiek op de man af.

Maar wie zal nu een antwoord geven, wie zal nu reageren?
Ik zal u eerlijk zeggen:
Als ik in een groep zit
en zo'n vraag wordt gesteld
dan ben ik nooit de eerste
die een antwoord geef.

Sommige mensen kunnen heel snel en direct reageren.
Maar ik heb daar altijd veel meer tijd voor nodig.

Maar goed, Petrus is wel heel spontaan en reageert heel direct:

'Gij zijt de Christus.'

Een kort en bondig antwoord.

Maar Petrus raakt daarmee wel de kern van de zaak.

'Gij zijt de Christus.'

Dat wil zeggen: de Gezalfde.

Het Griekse woord 'Christus' betekent: Gezalfde.

En nogmaals, daarmee raakt Petrus zeker
de kern van de zaak.

Want Jezus is inderdaad de door God Zelf
gezalvde Koning.

U weet dat in het Oude Testament
iemand tot koning werd gemaakt,
niet door hem een kroon op te zetten,
zoals wij dat kennen.

Maar in het Oude Testament werd iemand
met olie tot koning gezalvd.

Het Engelse Koningshuis kent ook nog steeds
die zalving tot het koningschap
en daarna pas de kroning.

Jezus is dus de Christus.

De Koning.

De Gezalfde.

Dat wil zeggen: Jezus is gekomen om als koning
ons mensen weer terug te brengen
naar het Koninkrijk van God zijn Vader.

'Wie ben ik?'

Dat is dus de vraag die Jezus aan zijn leerlingen stelde.

Maar dat roept bij mij weer een andere vraag op?

'Wie ben 'ik' eigenlijk?'

U kent wel de situatie dat je in een groepje zit en dat iedereen zich dan even moet voorstellen. En dan volgen meestal antwoorden als:
Ik ben wel of niet getrouwd.
Ik heb wel of geen kinderen.
Meestal vertelt iemand erbij waar hij woont of waar hij vandaan komt.
Wat voor werk hij doet.
En zo zijn er een aantal antwoorden te geven op de vraag: wie ben ik?

Maar heb je daarmee ook het wezen van je zelf genoemd!
Ik denk het niet.
Want het antwoord geven op wie je werkelijk bent, dat is nog niet zo gemakkelijk.
En het is vaak ook een hele lange weg om te ontdekken wie je werkelijk ten diepste bent.

Het mooiste voorbeeld daarvan is misschien nog wel het verhaal van de verloren zoon uit het evangelie van Lucas.
Het bekende verhaal waar Henry Nouwen een prachtig boek over schreef aan de hand van dat schilderij van Rembrandt van de verloren zoon.

Wie was de verloren zoon?
Wel, heel eenvoudig, zou je kunnen zeggen:
De verloren zoon was gewoon de jongste zoon van zijn vader.

Maar er komt een moment in zijn leven dat hij denkt zijn vader niet meer nodig te hebben.
Hij vraagt alvast het geld van de erfenis en kiest ervoor om de wijde wereld in te gaan.
Om te gaan ontdekken wie hij nou werkelijk zelf is.
En daar heeft hij zijn vader niet meer bij nodig.

En zo trekt hij de wijde wereld in, op zoek naar geluk.
Nou, met een zak vol geld,
zal hij dat zeker wel hebben gevonden.
Totdat het geld op is.
Dan laten zijn vrienden hem in de steek
en blijft hij alleen over.
En er is zelfs niemand meer
die hem de schillen van de varkens
als eten zou willen geven.
Kortom, hij heeft helemaal niets of niemand meer.
En hij voelt zich bijna als een varken!
'Wie ben ik?'

En dan komt er een heel opmerkelijk moment.
Hij herinnert zich zijn vader.
Of, zoals het zo mooi in het evangelie staat:
'Hij komt tot zichzelf.'

En dan staat hij op en gaat terug naar zijn vader.
En zijn vader staat hem al op te wachten,
slaat zijn armen om hem heen
en heet hem hartelijk welkom thuis.
De verloren zoon heeft zijn vader herontdekt.
En ik zou bijna willen zeggen.
Nou weet hij weer wie hij is:
'de jongste zoon van zijn vader.'

Maar zoals we in dit verhaal zien,
is de weg om jezelf te ontdekken
wel vaak een weg van vallen en opstaan.
Met voor de verloren zoon als dieptepunt:
de varkensschillen.
Zo'n crisis hoort blijikbaar op een of andere manier
bij onze reis om te ontdekken: 'Wie ben ik?'

Is dat ook misschien wat Jezus bedoelt met:
'jezelf verloochenen en je kruis opnemen?'

Door de crisis heen gaan
en de belangrijkste ontdekking doen
die maar mogelijk is.
Namelijk, te ontdekken dat ik
toch een kind van God ben.
Misschien eens weggelopen,
het geloof kwijtgeraakt.
Maar God de Vader wacht ook op mij
om mij weer in zijn armen te sluiten.
Amen.